

Arrest

nr. 62 838 van 8 juni 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Indiase nationaliteit te zijn, op 29 maart 2011 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 3 februari 2011 van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 april 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 mei 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat J. VAN KELST verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die *loco* advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 12 december 2009 dienen verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet.)

Op 3 februari 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard, aan verzoekers ter kennis gebracht op 28 februari 2011. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

"(...) in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Redenen:

Betrokkenen halen aan dat zij geregulariseerd willen worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.

Betrokkenen beroepen zich op het criterium 2.8B van de vernietigde instructie van 19.07.2009. Niettegenstaande het feit dat S.T. (...) een arbeidscontract voorlegt (BVBA B. dd. 01.12.2009, 36uur/week, €9,85 bruto per uur) hebben wij -na een grondige studie van het administratief dossier- moeten vaststellen dat betrokkene, S.T. (...), ondanks de voorgelegde overtuigingsstukken, niet kan aantonen dat hij ononderbroken in België verblijft en dit sinds 31.03.2007, hoewel betrokkene beweert in België te verblijven sinds 2006. C.S. (...) stelt in haar getuigenverklaring dd. 04.12.2009 dat ze de heer T.S. (...) al een tijdje kent. J. R. (...) stelt in zijn niet-gedateerde verklaring dat hij T.S. (...) al jaren kent. W.C.R. (...) stelt op 04.12.2009 dat ze T.S. (...) al een tijdje kent. Op 03.12.2009 stelt V.S. (...) (?) dat ze betrokkene verscheidene maanden kent. Het huurcontract dat betrokkene voorlegt dateert van 30.11.2009. De aanmelding voor Nederlandse lessen vond plaats op 04.11.2009. Geen van die elementen toont aan dat S. T. (...), sinds 31.03.2007 ononderbroken in België verblijft. S.T. (...) haalt in zijn verzoekschrift zelf aan dat zijn vrouw pas vier maanden voor het indienen van de aanvraag in België zijn aangekomen. Bijgevolg komen betrokkenen niet in aanmerking voor regularisatie op basis van criterium 2.8B van de vernietigde instructie van 19.07.2009.

Wat betreft het invoeren van art. 8 van het EVRM indien betrokkene (S.T. (...)) zou gescheiden worden van zijn vrouw (en/of kind), dient er opgemerkt te worden dat dit artikel hier niet van toepassing is daar de genomen beslissing geldt voor het volledige gezin en er bijgevolg ook geen scheiding mee gepaard gaat.

Het feit dat betrokkenen geïntegreerd zouden zijn, Nederlands willen leren, een arbeidsovereenkomst, een huurcontract en een attest van schoolbijwoning van hun zoon voorleggen en over getuigenverklaringen beschikken, kan niet weerhouden worden als een grond voor regularisatie. Ondanks deze elementen aangaande de integratie van betrokkene, doet dit niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies dd. 19.07.2009."

Op 28 februari 2011 wordt hen tevens een bevel om het grondgebied te verlaten ter kennis gebracht.

2. Over de rechtspleging

2.1. Ambtshalve wordt vastgesteld dat de Raad voor procedures ingesteld voor 1 april 2011 geen gerechtskosten kan opleggen. Het verzoek van de partijen om de kosten van het geding ten laste te leggen van de andere partij, wordt om die reden verworpen.

2.2. Verzoeker heeft bij aangetekend schrijven van 28 april 2010 een "nota met opmerkingen" aan de griffie van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen toegestuurd.

De Raad stelt vast dat de beroepsprocedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen inquisitoriaal van aard is waaruit onder meer volgt dat de mededeling van processtukken op vraag van de griffie gebeurt en niet op eigen initiatief van de partijen. Zoals hierna zal blijken, wordt te dezen artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen toegepast, wat inhoudt dat de vordering tot schorsing en het beroep tot

nietigverklaring samen behandeld worden in korte debatten. In het raam van de behandeling in korte debatten is er geen wettelijke regeling die in de neerlegging van een “repliekmemorie” of “nota met opmerkingen” voorziet. Gelet op het voorbarig karakter van de nota met opmerkingen alvorens uitspraak van de Raad over de toepassing van de artikelen 36 en 37 van voormeld koninklijk besluit, wordt voormelde nota met opmerkingen ambtshalve uit de debatten geweerd.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een eerste middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet en van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoekers zetten hun middel als volgt uiteen:

“ (...)

Terwijl verzoekende partijen afdoende bewijs hebben geleverd te voldoen aan de Instructie van 19 juli 2009. Dat verzoekende partijen dienen aan te tonen te zijn verankerd, onafgebroken in België verblijven sedert 31 maart 2007 en een arbeidsovereenkomst dienen voor te leggen. Dat verzoekers voldoen aan deze voorwaarden.

Dat wat betreft de arbeidsovereenkomst en de duurzame lokale verankering, geen ernstige discussie kan bestaan daar waar inschrijving voor Nederlandse lessen voorliggen alsmede getuigenverklaringen waaruit blijkt dat verzoekende partijen ernstige pogingen ondernemen zich te integreren en sociale bindingen hebben ontwikkeld in het Rijk. Het zich kunnen voorzien in inkomsten uit arbeid is ten andere ook een gewichtig element bij de beoordeling van de duurzame lokale verankering.

Aangezien verwerende partij meent uit de door verzoekende partijen overgelegde bewijsstukken te kunnen afleiden dat mijn cliënten niet voldoen aan de gestelde tijdsvoorwaarde.

Dat de door mijn verzoekers gevoegde getuigenverklaringen aan een inhoudelijke appreciatie worden onderworpen in de bestreden beslissing.

Dat verwerende partij meent te kunnen besluiten dat mijn verzoekers niet afdoende bewijzen dat zij gedurende 2006 in het Rijk verbleven doordat door een aantal getuigen wordt verklaard dat zij verzoekende partijen sedert een aantal jaren kennen dan wel een onbepaald tijdvak benoemen. Dat dit eenvoudig verklaarbaar is door de omstandigheid dat verzoekers op verschillende plaatsen in het Rijk hebben gewoond en het de verwerende partij kennelijk is ontgaan dat er getuigenverklaringen worden geboden van getuigen woonachtig in het Gentse en in het Antwerpse. Dat zij thans in het Antwerpse woonachtig zijn doch voorheen in de Gentse agglomeratie. Dat het dan ook perfect logisch is dat bepaalde getuigen naar waarheid kunnen verklaren dat zij verzoekende partijen nog maar een aantal maanden kennen. Te dien einde is het tekenend dat één getuige verklaart eerste verzoekende partij meerdere jaren te kennen. De geloofwaardigheid van deze getuige wordt niet betwist. De omstandigheid dat andere getuigen slechts kunnen verklaren verzoekende partijen maar een aantal maanden te kennen, is niet tegenstrijdig met deze getuigenverklaring. Door wisselende sociale contacten kan men nu eenmaal op verschillende tijdstippen in contact komen met verschillende mensen en kunnen deze uiteraard naar waarheid verklaren dat ze verzoekende partijen slechts gedurende een welbepaalde tijd kennen, zonder dat dit afbreuk doet aan de totale verblijfsduur van verzoekende partijen. Dat indien verwerende partij de verblijfsduur zou betwisten, zij ook behoorde de geloofwaardigheid van getuige J.R. (...) in twijfel te trekken. Deze getuige is perfect identificeerbaar door vermelding van geboortedatum en adres en kon desgevallend door de verwerende partij worden gehoord betreffende zijn verklaring. Dat, wat er ook van zij, er een bewijsstuk voorligt waaruit blijkt dat verzoeker meerdere jaren gekend is in het Rijk. duurtijd van zijn verblijf welke door andere getuigenverklaringen wordt bevestigd.

Dat het verzoekende partijen, gezien hun precare verblijfssituatie, niet ten kwade kan worden geduid dat zij geen overtal aan getuigenverklaringen hebben bijgebracht. Dat zij evenwel, volgens de Instructie van 19 juli 2009, op voldoende wijze hebben aangetoond te voldoen aan de voorwaarden van art. 2.8.B van de Instructie van 19 juli 2009. Dat door te oordelen dat verzoekende partijen niet het bewijs leveren te voldoen aan de gestelde tijdsvoorwaarde onder art. 2.8.B. zij de bewijskracht van voorgelegde

bewijsstukken miskent, temeer daar de bewijswaarde van de verklaring van J.R. (...) niet werd in twijfel getrokken.

Dat een overheid, geplaatst in dezelfde omstandigheden als verwerende partij, op basis van de voorliggende bewijsstukken zou hebben geoordeeld dat wordt voldaan aan de Instructie van 19 juli 2009 en dus de toepassingsvoorwaarden van art. 9bis Vw., bij gebreke waaraan alleszins de bewijswaarde van de getuigenverklaring van J.R. (...) in twijfel zou zijn getrokken. Dat verzoekende partijen voldoen aan de voorwaarden van art. 9bis Vw. en, door in casu de aanvraag van verzoekende partijen ongegrond te verklaren, miskend verwerende partij art. 9bis Vw. Dat verzoekende partijen voldoen aan de voorwaarden van art. 9bis Vw. zoals gestipuleerd in de Instructie van 19 juli 2009 zodat de aanvraag tot regularisatie grondig behoorde te worden verklaard."

3.2. Verzoekers dienden een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Artikel 9 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"Om langer dan de in artikel 6 bepaalde termijn in het Rijk te mogen verblijven, moet de vreemdeling die zich niet in één der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, daartoe gemachtigd worden door de Minister of zijn gemachtigde.

Behoudens de in een internationaal verdrag, in een wet of in een koninklijk besluit bepaalde afwijkingen, moet deze machtiging door de vreemdeling aangevraagd worden bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland."

Artikel 9bis van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de Minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven. (...)"

Uit een eenvoudige lezing van de motieven in de bestreden beslissing blijkt dat de aanvraag om machtiging tot verblijf ontvankelijk doch ongegrond is verklaard. Verweerder heeft verzoekers' aanvraag om machtiging tot verblijf aldus ten gronde onderzocht. Uit het administratief dossier blijkt en dit wordt niet betwist, dat verzoekers in hun aanvraag onder meer beroep hebben gedaan op de inmiddels vernietigde instructies van 19 juli 2009, meer bepaald op criterium 2.8B *"werk en duurzame lokale verankering."*

Verweerder heeft verzoekers' argumenten getoetst aan de criteria 'werk en duurzame lokale verankering' van de vernietigde instructies.

De Raad wijst er op dat de gemachtigde van de staatssecretaris bij de beoordeling van de gegrondheid van de aanvraag beschikt over een zeer ruime appreciatiebevoegdheid. Anders dan bij de ontvankelijkheid van de aanvraag heeft de wetgever hier geen wettelijke criteria vooropgesteld waaraan de aanvraag moet voldoen om gegrond te worden verklaard. Een ruime discretionaire bevoegdheid betekent echter niet dat verweerder willekeur mag hanteren. Door binnen het raam van zijn discretionaire bevoegdheid de elementen die vooropgesteld waren in de vernietigde instructie te hernemen als waren het nieuwe criteria voor een beoordeling ten gronde van de regularisatieaanvraag, kan aan verweerder geen willekeur worden verweten. Nogmaals wordt benadrukt dat de nieuwe gehanteerde criteria geen betrekking hebben op de invulling van het begrip "buitengewone omstandigheden" maar dat zij louter gehanteerd worden bij een beoordeling over de grond van de zaak.

Hierdoor miskent verweerder noch het wettigheidsbeginsel, noch de kracht van gewijsde van het arrest van de Raad van State. Bovendien betwist verzoeker niet dat hij in zijn aanvraag beroep heeft gedaan op de criteria van de vernietigde instructie. Gelet op het vertrouwensbeginsel kon verweerder hun aanvraag aldus aan de criteria van de vernietigde instructie toetsen. Dit wordt ook niet betwist door verzoekers.

Verzoekers betogen evenwel dat verweerder onterecht concludeerde dat zij niet voldoen aan de voorwaarden zoals beschreven in criterium punt 2.8B “werk en duurzame lokale verankering” van de vernietigde instructie. Dit onderdeel luidde als volgt:

“Voor aanvragen ingediend 3 maanden te rekenen vanaf datum van 15 september 2009 zal ook de vreemdeling met een duurzame lokale verankering in België in aanmerking komen.

Deze situatie betreft de vreemdeling, die het centrum van zijn affectieve, sociale en economische belangen in België heeft gevestigd. Het bestaan van een duurzame lokale verankering in België is een feitenkwestie die onderzocht wordt binnen de soevereine beoordelingsbevoegdheid van de minister of zijn gemachtigde. Volgende vreemdelingen komen in aanmerking:

(...)

B. Of de vreemdeling die, voorafgaand aan zijn aanvraag, sinds 31 maart 2007 een ononderbroken verblijf in België heeft en die een kopie van een arbeidscontract bij een bepaalde werkgever voorlegt, hetzij van bepaalde duur van minstens één jaar hetzij van onbepaalde duur, dat minimaal voorziet in een inkomen equivalent aan het minimumloon.”

Verzoekers wijzen op het door hen ingediende arbeidscontract en hun goede integratie die beantwoorden aan de ‘duurzame lokale verankering’. In de bestreden beslissing wordt het voorleggen van een arbeidscontract en bewijzen van integratie niet betwist. Vervolgens wijzen verzoekers op het ononderbroken verblijf in België sinds 31 maart 2007. *In casu* wijzen verzoekers op de verschillende bijgevoegde getuigenverklaringen. Verzoekers menen dat verweerder bij de beoordeling van de getuigenverklaringen geen rekening hield met het feit dat verzoeker eerst in het Gentse woonde en later verhuisd is naar het Antwerpse. Het is bijgevolg logisch dat wisselende sociale contacten op verschillende tijdstippen naar waarheid verklaren verzoeker reeds enige tijd te kennen. Verzoekers wijzen erop dat ook één getuige verklaarde verzoeker reeds meerdere jaren te kennen. Deze getuige kon ook gehoord worden betreffende zijn verklaring. Indien verweerder de verblijfsduur betwist, dient hij ook de geloofwaardigheid van deze getuige in twijfel te trekken. Verweerder miskent volgens verzoekers dan ook de door hen ingediende bewijsstukken. Verzoekers wijzen op hun preciaire verblijfssituatie waardoor het hen niet ten kwade kan worden geduid dat zij geen “overtal aan getuigenverklaringen” hebben bijgebracht.

Verweerder motiveerde dienaangaande in de bestreden beslissing het volgende:

“(…) S.T. (...), ondanks de voorgelegde overtuigingsstukken, niet kan aantonen dat hij ononderbroken in België verblijft en dit sinds 31.03.2007, hoewel betrokkene beweert in België te verblijven sinds 2006. C.S. (...) stelt in haar getuigenverklaring dd. 04.12.2009 dat ze de heer T.S. (...) al een tijdje kent. J. R. (...) stelt in zijn niet-gedateerde verklaring dat hij T.S. (...) al jaren kent. W.C.R. (...) stelt op 04.12.2009 dat ze T.S. (...) al een tijdje kent. Op 03.12.2009 stelt V.S. (...) (?) dat ze betrokkene verscheidene maanden kent. Het huurcontract dat betrokkene voorlegt dateert van 30.11.2009. De aanmelding voor Nederlandse lessen vond plaats op 04.11.2009. Geen van die elementen toont aan dat S. T. (...), sinds 31.03.2007 ononderbroken in België verblijft.

S.T. (...) haalt in zijn verzoekschrift zelf aan dat zijn vrouw pas vier maanden voor het indienen van de aanvraag in België zijn aangekomen. Bijgevolg komen betrokkenen niet in aanmerking voor regularisatie op basis van criterium 2.8B van de vernietigde instructie van 19.07.2009.”

Vooreerst blijkt uit de bestreden beslissing dat verzoekster pas vier maanden voor het indienen van de verblijfaanvraag in België is toegekomen. Dit wordt niet betwist door verzoekers.

Daarnaast stelt de Raad vast dat verweerder wel degelijk rekening heeft gehouden met de door verzoekers bijgebrachte getuigenverklaringen. Verweerder achtte de getuigenverklaringen echter onvoldoende als bewijs van een ononderbroken verblijf sinds 31 maart 2007. Verweerder benadrukt dat geen van de getuigenissen een specifieke verklaring bevatten met betrekking tot de periode dat zij verzoeker kennen. Uit het administratief dossier blijkt dat getuige R.J. het volgende verklaarde: “Ik R.J., geboren op (...) woon te (...) Gent, wil hier mee duidelijk maken dat ik T.S. (...) al jaren ken van bij mijn vader in de winkel en thuis hij is een sociaal man die alt bereid is ons te helpen als het moet.” Verzoekers kunnen dan ook niet worden gevolgd waar zij menen dat deze getuigenis een duidelijk bewijs vormt van het feit dat verzoeker minstens sinds 31 maart 2007 in België verblijft en dat dit bewijs aldus wordt miskend door verweerder. Verweerder motiveert terecht dat de getuigenverklaring niet

gedateerd is, en geeft met de onderlijning van “al jaren” ook terecht aan dat dit weinig precies is, zodat dit geen onomstotelijk bewijs vormt van het feit dat verzoeker reeds voor 31 maart 2007 op het grondgebied verbleef. Verzoeker wijst erop dat er getuigen zijn van Gent doch ook van Antwerpen. De Raad stelt vast dat de bijgebrachte verklaringen inderdaad personen uit Gent en personen uit Antwerpen betreffen. De Raad wijst er evenwel op dat het verzoeker is die een aanvraag indiende en dat verzoeker aldus de nodige stukken diende bij te brengen waaruit blijkt dat hij een periode in Gent en een periode in Antwerpen zou hebben gewoond en dat uit beide perioden zou kunnen worden afgeleid dat hij ononderbroken sinds 31 maart 2007 in België verblijft. De Raad stelt vast dat het niet kennelijk onredelijk is van verweerder te concluderen dat dit uit de getuigenverklaringen niet blijkt. Bovendien blijkt uit de bestreden beslissing dat verweerder zich niet heeft beperkt tot deze getuigenverklaringen, maar ook de andere door verzoeker bijgebrachte bewijzen, zoals zijn huurcontract dat dateert van 30 november 2009 en zijn aanmelding voor de Nederlandse lessen op 4 november 2009, in overweging heeft genomen. Het is niet kennelijk onredelijk van verweerder te concluderen dat verzoeker met deze bewijzen niet aantoonde ononderbroken in België te verblijven sinds 31 maart 2007. Waar verzoeker verwijst naar zijn ‘periode’ in Gent legt hij er geen begin van bewijs van voor. Verzoeker toont dan ook niet aan dat verweerder op kennelijk onredelijke wijze tot zijn conclusie zou zijn gekomen dat verzoeker niet heeft aangetoond ononderbroken in België te hebben verbleven sinds 31 maart 2007.

Het eerste middel is ongegrond.

3.3 In een tweede middel voeren verzoekers de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Ter adstruering van het middel zetten verzoekers het volgende uiteen:

“Aangezien, zoals uit de uiteenzetting onder het eerste middel blijkt, verwerende partij geen blijk heeft gegeven van een zorgvuldige behandeling van het dossier. Dat alle elementen, zowel à charge als à décharge, in overweging dienen te worden genomen om op deze manier tot een juiste en volledige beslissing te kunnen komen. Dat door te oordelen dat verzoekende partijen niet voldoen aan de gestelde tijdsvoorwaarde onder art. 2.8.B van de Instructie van 19 juli 2009 zonder de bewijswaarde van de verklaring van J.R. (...) in twijfel te trekken, het zorgvuldigheidsbeginsel wordt geschonden. Dat minstens behoorde te worden vastgesteld om welke reden dit element niet bewijskrachtig zou zijn in het kader van de beoordeling van een dossier van verzoekende partijen. Dat verwerende partij door als dusdanig te handelen, het zorgvuldigheidsbeginsel heeft geschonden.”

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat aan de overheid de verplichting wordt opgelegd haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954).

Uit de bespreking onder het eerste middel is duidelijk gebleken dat verweerder wel degelijk rekening hield met de getuigenverklaring van J.R., doch deze op niet kennelijk onredelijke wijze als onvoldoende beoordeelde om het bewijs te leveren van een ononderbroken verblijf sinds 31 maart 2007. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers bij hun aanvraag alle bewijzen en toelichtingen bij de bewijzen hebben kunnen naar voor brengen die nuttig waren voor hun zaak. Verzoekers tonen dan ook niet aan met welke feiten verweerder onterecht geen rekening zou hebben gehouden. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt niet aangetoond.

Het tweede middel is ongegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht juni tweeduizend en elf door:

mevr. N. MOONEN, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN